
PLUNDROWANIE (7) *sb n*

plundrowanie (5), **plandrowanie** (1), **plądrowanie** (1), **[plindrowanie]**; plandrowanie *PowodPr*; plądrowanie *CzechEp*.

a jasne; w plandrowanie pierwsze a pochylone; teksty nie oznaczają ó oraz è; o prawdopodobnie jasne (tak w -owanie).

sg N plundrowani(e) (2). ◇ G plundrowanią (2). ◇ A plundrowani(e) (2). ◇ I plądrowani(e)m (1).

Sł stp brak, Cn: plondrowanie s.v. plondruję co, Linde: plondrowanie w objaśnieniu s.v. plondrować.

Najazdy, rozboj, pustoszenie, grabież; direptio, grassatio Calep; praedatio Cn (7) : Calep 328a, 463a; Pan Bog [...] o Kościele śwym Nowego Zakonu mówił: Narod y Krolestwo ktore tobie nie będzie fłużyło/ záginie y takie narody przez plandrowanie fpułtofzeią. PowodPr 31; Kozacy [...] musieliby zaniechać plundrowania/ [...] boby ich Pan Hetman [...] pohámować mógł VotSzl E4v.

plundrowanie czego (1): Montwil Gimbutowic Xiążę Zmodźkie [...] Náfyłał [...] ná plundrowanie kráin Rułkich StryjKron 265.

plundrowanie czyje [w tym: ai poss (1), pron poss (1)] [= kto plundruje] (2): Niemogł fcierpieć onego plundrowania á okrucieństwá Litewłkiego nijáki Sláchćic Mázowiecki Andrzej StryjKron 406; CzechEp 376.

[W połączeniu szeregowym: Izalibych też [...] miałbych ná plindrowanie folwárkow wálznych/ ná zápalenie wsi/ y ná ynlże połpolite fzkody [...] iákoby iáki wyrodek pátrzyć? BarłBaz 70.]

Synonimy: drapanina, drapiestwo, drapież, grabież, gwałt, łupienie, łupiestwo, pustoszenie, rozboj, wydzieranie, złupienie.

Cf **PLUNDROWAĆ**